

Változatok egy kurucdalra II.

Kikericsek lilája – holtak
földből kiöltött nyelvei.
A vadvizek rongyát a zápor
vasszürke cérnával szegi.

Hazámba bújdosom hazámból.
Istennel ámítom magam,
de rothadó húsába gázol
sár-béklyós, elkínzott lovam.

Mondogatom – csak megmaradni!
Tavaszodik már a vidék.
A hóvirág – imára? késre? –
lehajtja reszkető fejét.

Hazámba bújdosom hazámból,
 ünnepek üszkével teli.
 S ingemet asszonyom: a zápor
 vasszürke cérnával szegi.

(Baka István *Égtájak célkeresztjén* című kötetéből.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)